СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVII. Ч. 140. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, СУБОТА, 18-го ЧЕРВНЯ 1949 — No. 140. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JUNE 18, 1949. VOL. LVII.

ТРИ ЦЕНТИ в Злуч. Держ. Америки ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

НЕМА ДЕПРЕСІЇ—ВПЕВНЯЄ ПРЕЗИДЕНТ

Вашингтон, 16 червня. — Підчас пресової конференції президент Труман заявив, що в Америці нема економічної депресії, а теперішнє безробіття, на його думку, не є критичне. Зрештою, як він казав, ця справа буде точно обговорена в його піврічному економічнім звіті, який він передасть конгресові наступного місяця. Коли президента запиталися про конференцію Волтера Рутера в справі безробіття, він відповів, що її вислід теж буде порушений в звіті. Самий Рутер виявив, що він доражував президентові підняти негайну акцію уряду для припинення зростаючого безробіття.

Економіст добачує повільний застій в бизнесі.

Дітройт. — Наша країна, як цілість, находилася тепер між одною третиною й половиною дороги вділ з вершка бизнесової продукції, який вона осягнула в 1948 р. Таке сказав на конвенції Конгресу контролерів Красового Товариства Дрібного Продажу Влавятних Товарів Маком Мек Нер, професор Гарвардської Школи Бизнесової Адміністрації. Судячи по теперішнім темпі застою в бизнесі, проф. МекНер твердить, що дальший застій в бизнесі буде йти повільніше ніж це було 1921 р. а потім 1937, і очевидно не буде такий грізний, як це сталося підчас великої депресії в початках 1930 року. Він одначе остеріг, що коли застій в бизнесі буде продовжуватися, тоді може прийти небезпека, що люди перестануть купувати вироби, а це принесе пообіжування за певність втримати теперішні джоби. Зростаюче безробіття може призвести до вкорочення годин праці, а це знову відібється на особистих приходах.

СТРАХ ПЕРЕД ШПИГАМИ—ЦЕ ГІСТЕРІЯ, В РОЗУМІННІ ПРЕЗИДЕНТА.

Вашингтон. — Наша країна переходить хвилю гістерії зпиводу допитів над нельояльністю і процесів над шпигами, сказав президент Труман на пресовій конференції. Він порівняв цей страх зі страхом після війни і заповів, що це минеться тому, що країна не находиться над берегом пропасти, як дехто думає. Подібний страх страх панував колись, коли говорилося про бунти серед чужинців, а опісля, коли почали виявляти змову Ку-Клакс-Клена після першої світової війни. Президент каже, що екзекутивна ділянка уряду не давала притоки до поширення шпигунської гістерії. Президент заперечив поголоску, наче б директор Бюра Федеральних Інвестигацій, Едгар Гувер, зголосив свою резиґнацію. Президент сказав, що Гувер виконав добру роботу на запит, чи Гувер втішається його довірям.

ДЖУДИТ КОПЛОН ЗАПЕРЕЧУЄ КРАДІЖ ДОКУМЕНТІВ

Вашингтон. — Джудит Коплон, обвинувачена в шпигунстві в користь Совєтів, була допущена як свідок у своїй власній справі і заявила, що вона не викрадала жадних документів з департаменту справедливости, щоб передати їх Валентинові Губічеві, запідозреному совєтському шпигові. Коплон заявила, що вона залюбилася в Губічеві й їздила з ним на зустріч до Ню Йорку. При нагоді зустріч вона передала йому раз пачку медяників, а другий раз кравятку. Вона рішуче заперечила, наче б вона була колинебудь комуністкою або вела підривну роботу проти Злучених Держав.

НАПЛИВАЮТЬ ДОМАГАННЯ ЗА ВИКІНЧЕННЯ ЗАКОНУ ПРО Д. П.

Вашингтон. — До сенатської правничої комісії напливають домагання за викінчення ще в теперішнім конгресі законопроєкту з вільними постановами для допущення скитальників з Европи. Бил перейшов уже в нижчій палаті, а сенат його затримав. Він має назву „Бил МекГрав-Нілі". Тими днями наспів до комісії комунікат, оприлюднений Джеймсом Фарлі, Гербертом Ліманом і Гарпером Сіблі з Ню Йорку. Під ним находиться ще 250 інших підписів визначних провідників громадського життя.

КОМУНІСТИЧНИЙ БОС ПРИЗНАЄ, ЩО ДІСТАВАВ ІСТРУКЦІЇ З ЗАКОРДОНУ.

Ню Йорк. — Гілберт Ґрін, голова Комуністичної партії стейту Ілиной, складав уже третій день свідоцтво у своїй власній справі, хоч він є підсудним у процесі за змову для насильного скинення американського уряду. На запит свого оборонця він потвердив, що в 1945 р. Комуністична партія в Америці змінила своє мирне становище на революційне в части під впливом французького комуністичного провідника Жака Дікльо. Коли Американське Політбюро перевело зміну політики, тоді управа партії переводила чистку проти таких, які з тим не погоджувалися. Коли його запитано, що це значить революційний напрямок, він заявив, що це є напрямок для скріплення становища робітничої класи. Троцькістами назвав Ґрін комуністів, які представляють крайні ліві елементи, що часом ідуть разом з націстами і фашистами.

НОВИЙ СВІДОК ПРОТИ ГІССА.

Ню Йорк. — Генрі Джуліян Водлі, як свідок у процесі проти Алджера Гісса, признався, що він передавав упродовж двох років документи департаменту стейту Алджерові Гіссові, який тоді був урядовцем цього ж департаменту. Це йшло від березня 1936 р. до березня 1938. Водлі заявив, що він не був ніколи комуністом, одначе в тому часі він співпрацював з комуністами. Водлі був зайнятий в відділі торговельних договорів департаменту стейту. Він передавав документи деколи через Дейвида Карпентера, а деколи через Витакера Чемберса, якого він знав під іменем Кароля Карлсона. Документи були передавані ввечір, а звертані наступного ранку. Знавці департаменту стейту пізнали яких 30 копій документів, переписаних машинкою, яка є в посіданні Гісса.

ТРУМАН ПРИГАДУЄ НА ПОТРЕБУ РАТИФІКАЦІЇ ДОГОВОРУ ПРО НАРОДОВБИВСТВО

Вашингтон, 16 червня. — Президент Труман звернувся до сенату з зазивом, щоб ратифікувати договір Обєднаних Держав для поставлення поза закон народовбивства. Є це масове вбивство національних, етнічних, расових та релігійних груп, як сказано в договорі. Президент пригадав, що Злучені Держави вели перед в акції Обєднаних Держав за прийняття такого пакту в Парижі минулого грудня і так виказали перед світом рішуче становище у відношенні до такого злочину. Труман заявив теж, що ратифікація такого договору в сенаті виявить, що наша нація готова підняти діяльну працю для встановлення засад права й справедливости.

Договір про народовбивство („джіносайд") має свій початок у першому зібранні Асамблеї Обєднаних Держав. Він має на меті виключити винищування людей на такий лад, як це робили націсти з жидами в Німеччині. Договір встановлює, що народовбивство є злочином на підставі міжнародного права і домагається кари для кожного, хто є відповідальний за цей злочин, все одно, чи це будуть голови держави, приводні урядники чи приватні громадяни.

У СВІТІ Є ДВАДЦЯТЬ АТОМОВИХ РОБІТЕНЬ

Ню Йорк. — На кінцевому засіданні конвенції Ротаріїв промовляв д-р Артур Голи Комптон, канцлер університету стейту Вашинґтон і один з провідних знавців атомової справи. Він заявив, що в світі є тепер 20 атомових робітень. Одні є такі, що можуть поміститися на столі в ляборторіях, інші мають велетенські заводи, приміщені в великих будівлях. Він не сказав точно, кільки має таких робітень Великобританія або Канада, а про Росію сказав, що не знає, чи там уже є атомовий сховок, одначе допускає, що може бути. Комптон виявив, що знавці атому ведуть перед в хрестоносній поході, щоб атомову силу використати для добробуту людини. Він заповів, що атомова енергія не зможе стати до конкуренції з електричною силою ще впродовж найближчих 25 років. Коли Комптон обговорював ужиток атомової сили при виробі бомби, він перейшов до Китаю і сказав, що небезпека війни загрожує тепер з тої частини світу.

ЛЕВ ЯСІНЧУК І ТЕОДОЗІЙ ОСЬМАЧКА ПРИЇХАЛИ ДО АМЕРИКИ

Ню Йорк. — Серед 70 українських імігрантів, які приїхали старанням Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету кораблем Дженерал С. Гайцелмен до нюйорської пристані в четвер 16 червня, був теж Лев Ясінчук, який перебував в Інсбруку, в Австрії. Перед другою світовою війною п. Ясінчук двічі приїздив до Америки за допомогою для втримання українських приватних шкіл з рамені Рідної Школи у Львові.

Серед списку подорожних, що приїхали кораблем Дженерал С. С. Лу з Бремергафен в пятницю, находилось звісний український поет Теодозій Осьмачка. Він перебував на скитальщині в Німеччині.

ФРАНЦІЯ ГОТОВА ДО САМООБОРОНИ

Париж, 17. червня. — Французький міністер оборони, Поль Рамадіє, заявив вчора в парляменті, що Франція, завдяки Брюсельському договорові та Атлантійському пактові, може тепер забезпечити свою власну оборону. Забираючи слово в дискусії над військовим бюджетом, Рамадіє заявив, що власне завдяки цим договорам досягнено більшу стабілізацію в світі та кращу оборону миру. Він ствердив зовсім виразно, що французька сухопутня, повітряна і морська оборона скерована проти можливого напасника зі Сходу. Згідно з його твердженням, французькі збройні сили тепер виносять 493,000 вояків і старшин. Рамадіє домагався ухвалення річних видатків на військові зброєння та виряд в сумі 120,000,000,000 франків.

ЧЕРГОВИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ВКЛАД НА ДОПОМОГУ ДІТЯМ.

Лейк Соксес, 17. червня. — Тут повідомлено, що уряд Злучених Держав передав додатково 9,082,326 долярів на допомогові цілі Апелю Обєднаних Націй для Дітей. Тим самим загальна сума американського вкладу на допомогу дітям виносить $57,434,522, отже половину з того, що на ту ціль зложили всі інші країни від 1947 року.

ПОЛІЦІЙНА АКЦІЯ ПРОТИ АРХИЄПИСКОПА БЕРАНА В ПРАЗІ

ПОЛІЦІЯ ОБСТАВИЛА АРХИЄПИСКОПСЬКИЙ ПАЛАЦ, ПЕРЕВІВШИ ТРУС В КОНСИСТОРІЇ ТА ЗААРЕШТУВАВШИ ДВОХ ПОМІЧНИКІВ АРХИЄПИСКОПА

Прага, 17 червня. — Чехословацький комуністичний уряд почав вчора після полудня поліційну акцію проти католицького архиєпископа Йозефа Берана. Архиєпископський палац поставлено під поліційну сторожу, після того, як поліція перевела трус в архиєпископській консисторії та заарештувала її канцлера і одного священика. Поліційну сторожу поставлено перед і внутрі палацу, провірюючи кожного, хто намагається до нього увійти. На телефони до архиєпископа вчора ввечорі вже ніхто не відповідав. Проте, з церковних кол заявляють, що буде було б „передчасно говорити про домашній або будь-який інший арешт архиєпископа, бо він ще не пробував виходити з палацу". Трус в консисторії переводило 10 уніформованих поліцаїв, що сконфіскували цікльостиль та захопили цілий ряд копій приготованих до розсилки листів. Рівночасно заарештовано канцлера консисторії та одного священика. Цю акцію пророти архиєпископа почали після того, як він відкинув домагання представника міністерства справедливости та двох представників створеної урядом комуністичної „Католицької Акції" і большевицького „народного фронту", які домагаються вступу до консисторії і палацу та права контролі кореспонденції і телефонів. З церковних кол заявляють, що початковою ціллю цеї акції є намагання уряду перервати архиєпископові зв'язок зі священством і вірними та тероро промостити шлях зверненій проти Католицької Церкви т. зв. „Католицькій Акції". Цей черговий брутальний крок большевизму проти церкви викликав велику тривогу в католицькому світі.

ЗАГРОЗА НОВОГО СТРАЙКУ В БРИТАНІЇ

Лондон, 17 червня. — Після злагіднення страйкового положення в Британії проголошенням, що залізничники перериваюъ свій „недільний страйк" та після повороту до праці частини докових робітників, положення сьогодні знову загострилося, як страйком загрозили робітники електростанцій в Лондоні. Вони домагаються більшої платні.

ВАТИКАН ПЛЯНУЄ АКЦІЮ В СПРАВІ ПОДІЙ В ПРАЗІ

Рим, 17 червня. — Ватиканські офіційальні кола з нетерпінням очікують повідомлення та звіту свого власного представника про останню акцію комуністичного уряду проти Католицької Церкви та особисто проти архиєпископа Берана в Празі. Якщо б повідомлення про домашній арешт архиєпископа були потверджені, тоді першим кроком Ватикану буде екскомунікація всіх осіб, що в цій акції брали участь.

ЗАПЕРЕЧУЮТЬ ПОГОЛОСКИ ПРО МОЖЛИВІСТЬ ЗВІЛЬНЕННЯ КАРДИНАЛА МІНДСЕНТІ

Будапешт, 17 червня. — Мадярське міністерство закордонних справ заперечило вчора офіційально поголоски, що уряд розглядає можливість звільнення з тюрми засудженого недавно Йозефа Кардинала Міндсенті.

В ТРАВНІ 20,599 ЖИДІВ ПЕРЕСЕЛЕНО ДО ІЗРАЇЛЯ.

Париж, 17. червня. — Американ Джойнт Дістрибюшин Комміті повідомив, що до державки Ізраїля переселено в травні 20,599 жидів з Европи, Африки і Азії. В тому самому часі 1,800 жидів еміґрувало до Злучених Держав. Кошта переселення в травні виносили понад 2,000,000 долярів.

ЧЕРГОВИЙ КОНГРЕС СВІТОВОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФСПІЛОК.

Медіолян, Італія, — 17. червня. — Дня 29-го червня тут почнеться черговий конгрес Світової Федерації Професійних Спілок, в якому вже заповіджена участь совєтської делегації, що складатиметься аж з 46 осіб. Це буде перший конгрес Федерації після того, як з неї в січні цього року виступили американський і британський союзи профспілок, протестуючи проти комуністичної диктатури в цій Федерації.

КОНФЕРЕНЦІЯ „ВЕЛИКОЇ ЧВІРКИ" ЗАКІНЧИТЬСЯ В ПОНЕДІЛОК

ОСТАННІ ЗУСИЛЛЯ ЗАХОДУ НАЙТИ „СПОСІБ ЖИТТЯ" ЗІ СОВЄТАМИ.

Париж, 17-го червня. — Міністри закордонних справ чотирьох великодержав рішили вчора на таємних нарадах відложити закінчення конференції до понеділка і в міжчасі намагатись ще знайти якийсь „спосіб життя" зі Совєтами, головно щодо Берліна і мирового договору з Австрією. В цих справах відбудеться ще таємне засідання в неділю, а кінцева пленарна сесія визначена на понеділок. В авторитетних колах стверджується, що на вчорашніх таємних нарадах, які тривали сім годин, зроблено „поважний прогрес" щодо мирового договору з Австрією, хоча не подасться в ньому самє напрями. При цій нагоді стверджується, що найтруднішою до полагодження справою залишається проблема Берліна. Західні міністри мали домагатися від совєтського міністра, Андрея Вишинського, щоби він напізніше до неділі закомунікував їм кінцеве рішення свого уряду. Щодо договору з Австрією, західні союзники мали погодитися на компромісове признання Совєтам воєнних відшкодувань і частини дунайських кораблів. Натомість не вияснено ще справи югославських територіальних домагань, але сподіються що і під цим оглядом пощастить дійти до відповідного порозуміння. В понеділок, після кінцевої пленарної сесії, буде видане офіційальне повідомлення про всі справи, що були предметом нарад міністрів та про вислід дискусії над ними.

ЗНОВУ „ПОМИЛКОВА" СОВЄТСЬКА БЛЬОКАДА БЕРЛІНА.

Берлін, 17 червня. — Совєтські окупаційні власті вчора протягом чотирьох годин були здержали ввесь американський коловий рух з Берліна на захід і опісля заявили, що все це було зроблено „помилково". В годині 5-тій після полудня скріплена совєтська сторожа почала зупиняти американські вантажні автомашини, домагаючись окремих совєтських пропусків. Американський комендант мусів припинити рух та вислав наглу телеграму до секретаря стейту, Діна Ачесона, в Парижі, в побоюванні, що після припинення залізничого руху через страйк, нові совєтські труднощі на автострадах можуть означати відновлення повної бльокади. Про подію повідомлено совєтського коменданта і той негайно наказав дати вільний пропуск автомашинам, заявляючи, що все було „помилкою".

ЗМЕНШЕННЯ БРИТАНСЬКОГО ЕКСПОРТУ ДО АМЕРИКИ.

Лондон, 17 червня. — Президент британської Торговельної Ради, Геролд Вилсон, вчора повідомив, що британський експорт до Злучених Держав в місяці травні виносив вже тільки дві треті частини пересічного місячного експорту минулого року. Експорт до Канади в тому самому часі збільшився. Загальний британський експорт до Злучених Держав і Канади в травні виносив $44,000,000, в порівнанні зі 46,000,000 вартости пересічного місячного експорту до тих країн в минулому році.

СПРАВА КАНДИДАТІВ В ЧЛЕНИ О.Н. ЗНОВУ В РАДІ БЕЗПЕКИ.

Лейк Соксес, 17 червня. — Арґентинський представник в Раді Безпеки видвигнув вчора знову справу членства в Обєднаних Націях сімох країн, подання яких не полагоджено з огляду на совєтський спротив. Він домагався нового голосування в справі прийняття до ОН Портуґалії, Йордану, Італії, Фінляндії, Ірляндії, Австрії і Цейльону. Совєтський представник зі свого боку заявив, що він не змінить свого спротиву, якщо рівночасно не прийметься до цеї організації народів п'ятьох совєтських сателітів: Альбанії, Болгарії, Мадярщини, Румунії і Монгольської республіки.

ПРОГРАМА ТРУМАНА ДЛЯ НЕРОЗВИНЕНИХ КРАЇН ПОВИННА БАЗУВАТИСЯ НА САМОДОПОМОЗІ.

Лейк Соксес, 17 червня. — В проголошеній тут аналізі господарського-технічного пляну президента Трумана для відсталих країн, приготованій генеральним секретарем Обєднаних Націй, Тригве Лі, звертається увагу, що ця програма повинна базуватися насамперед на власних фінансових ресурсах та на самодопомозі цих країн. Інвестиція закордонних капіталів грати ме там важливу, але не рішальну ролю.

АЛЬБАНІЯ ВВАЖАЄ „НЕЛЕГАЛЬНОЮ" БАЛКАНСЬКУ КОМІСІЮ.

Лейк Соксес, 17 червня. — Альбанський комуністичний уряд повідомив генерального секретаря Обєднаних Націй, що створену для прослідження положення в Греції Балканську комісію він вважає „нелегальною", бо вона, мовляв, сторонню в користь Греції. Балканська заява наспіла у відповідь на рекомендації цеї Комісії для нормалізації дипломатичних стосунків між Грецією та її комуністичними сусідами.

ЯПОНІЯ В БОРОТЬБІ ПРОТИ КОМУНІСТИЧНИХ БЕЗПОРЯДКІВ.

Токіо, 17 червня. — Японський уряд відбув вчора окремі наради в справі боротьби проти комуністичних безпорядків в країні, що в останньому проявилися головно в організації масових політичних страйків робітництва. Будуть видані відповідні закони і крім того уряд домагається від окупаційних властей відповідного скріплення місцевої японської поліції та властей безпеки.

ДАЛЬШІ УСПІХИ КИТАЙСЬКИХ БОЛЬШЕВИКІВ.

Кантон, Китай, 17 червня. — Після переправи через ріку Янгце та захоплення Нанкінгу і Шанхаю, китайські комуністичні війська продовжують заливати тепер південні області Китаю, здобуваючи цілий ряд важливих місцевостей. Опір націоналістичних військ помітно слабне.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сіті і Закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$2.75	Three months	$2.75

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

АБИ СПРАВЕДЛИВОСТІ СТАЛОСЯ ДОСИТЬ

З Европи наспіли повідомлення, що в німецькому портовому місті Гамбург британським окупаційним властям пощастило, при допомозі місцевої поліції, викрити і заарештувати відомого ката України, Еріха Коха, що там від закінчення війни укривався під прибраним прізвищем Рудольфа Берґера.

Ім'я Еріх Кох грозою проймає кожного українця. З ним зв'язане найстрашніше лихоліття в Україні. На його конті записані десятки, якщо не сотні тисяч жорстоко катованих людей, тисячі замучених, вбитих і повішених українських патріотів, він безпосередньо відповідальний за суцільну руїну тої справді многострадальної української землі та її народу.

Перед війною Еріх Кох був собі мало відомим ґітлерівським „ґавляйтером" Східної Прусії. Під час війни та після захоплення залишених червоними окупантами напризволяще українських територій і створення з них ґітлерівської колонії під назвою „райхскомісаріят Україна", Ґітлер іменував Коха „райхскомісаром" України та передав йому необмежену владу над життям і смертю згорьованих вже в большевицькій неволі мільйонів українців. Кох встановив собі столицю у волинському місті Рівному і звідтіль виконував свою владу, перед якою мусіло б зблїднути саме пекло.

Кілька автентичних напрямних з політики Коха в Україні хай послужать її характеристикою:

В інструкції для своїх т. зв. ґебітскомісарів в Україні, з 25-го серпня 1943 р. Кох забороняв їм „всілякі фальшиві сентименти" у відношенні до українців, заявляючи, що „поставлені перед проблемою, чи мають голодувати наші земляки в Німеччині, чи українці, ми знаємо, як рішати". І вони „рішали", безмилосерно експлуатуючи Україну, залишаючи цілком без засобів українське населення та ще й вимагаючи від нього надлюдських каторжних робіт. В іншій Інструкції Кох заявляв: „Україна мусить стати німецькою колонією. Землі, що ніколи не були Европою, не сміють зараховуватись до Европи. Це історична брехня, що Україна будь-коли належала до Европи". Колонізацію України Кох уявляв собі так: „Коли, наприклад, мешканці Карлсруґе в наслідок знищення мусять переселитись на схід, то українці мусять посунутись на таке саме віддалення ще далі на схід". Садизм цеї бестії в людському тілі виявляється в його дослівному твердженні, що „німцям в Райху поводиться гірше ніж українцям, жінки яких все ще виглядають випасені та потрясають великими грудьми".

Злочинів Еріха Коха в Україні та над українським народом не списати і на воловій шкірі. Зруйновані міста і села, понищені культурні скарби, знеголене населення, трупи повішених на ліхтарнях і придорожних деревах українців, сотні тисяч на каторжних роботах в Німеччині, суцільна руїна і смерть та безодня знущань були ділом цего ґітлерівського виродка. Але при цьому не можна забувати, що в цілій жорстокості і садизмі він був тільки учнем „великого Сталіна". Він сам це ствердив, дослівно заявляючи: „Сталін зрозумів дуже правильно, що найкращим способом видобути щось з українців було створення колгоспів..." Не диво, що після закінчення війни Совєти і не виявили жадного зацікавлення, щоби викрити та потягнути до відповідальности цего злочинця.

Кох, як і кожний злочинець, наостанці таки попав в руки справедливости. Як повідомляють з Европи, там в руках української політичної еміґрації находяться автентичні матеріяли і документи злочинів Коха. Там цілком певно є і їх живі свідки. Треба сподіватись, що цей вільний український голос буде коронним свідком в судовому процесі над Кохом. Аби справедливості сталося досить!

ЗА ПЕРШЕНСТВО У ТВОРЧОМУ ЗМАГАННІ

Ухвалена цьогорічними зборами Головного Уряду Українського Народного Союзу ювілейна кампанія за збільшення кількости членів цеї організації до 55 тисяч з нагоди 55-го року її існування, ведеться вже третій місяць, поступово переміняючись в шляхотне, творче змагання між поодинокими відділами. Наскільки серіозно Союзові члени, зокрема відділові урядники, поставилися до цеї кампанії, може послужити факт, що протягом одного тільки місяця травня велика Союзова сім'я дістала точно 675 нових членів та виносила кругло 52 тисячі. Значить, для досягнення наміченої мети до кінця цього року треба зорганізувати ще 3,000 дальших нових членів. Завдання, звичайно, нелегке, але й не виключене, якщо в змаганні до нього прикласти рук та виявити відповідну енергію.

Дотеперішній, вже три-місячний досвід у веденні кампанії, дозволяє на деякі спостереження і висновки.

Як відомо, на початку кампанії Головна Канцелярія У. Н. Союзу розділила цілу бракуючу ще до 55 тисяч кількість членів на відділові „квоти" для кожного Союзового відділу. Деякі відділи, головно ці активніші, зразу ж взялись за діло з великою енергією і в той спосіб розгорнулося своєрідне змагання за першенство у виконанні квот, як щодо часу, так і кількости придбаних нових членів. Змагання вже дало результати і сьогодні ми вже можемо подати їх до загального відома. Отже, першим відділом, що найскоріше виповнив свою квоту і придбав найбільше членів, є Т-во Дністер, 361 відділ У. Н. Союзу в Ню Йорку. Секретар цього відділу, головний радний У. Н. Союзу Петро Кучма, вже дня 25-го травня повідомив Головну Канцелярію, що відділ виконав своє завдання, приєднавши в рекордово швидкому часі призначених йому квотою 70 нових членів. При цьому треба підкреслити, що цих членів зорганізовано власними силами членів відділу, без допомоги окремих організаторів. Це є успіх, якому подібного не легко зустріти в хроніці У. Н. Союзу. Тим самим, Т-во Дністер під цим оглядом занимає тепер перше місце. Вправді, є деякі відділи, що в тому часі зареєстрували більше нових членів і вже навіть перевиконали свої квоти, але цего вони не досягнули власними зусиллями, як це досягнув Дністер, тільки завдяки постійним організаторам Союзу.

Стверджуючи перші успіхи цего творчого змагання між відділами в приєднуванні нових членів, не можна не відмітити і деяких негативних явищ. До них належить насамперед факт, що в цьому змаганні бере участь відносно мала, рішучо замала кількість відділів. Бо, для прикладу, в місяці травні було ще майже 400 відділів, які не тільки до цего змагання не стали, але ще й взагалі навіть не зачали здійснювати свої квоти. Тим самим вони залишились далеко позаду і тепер ще тільки найбільші зусилля та найбільша енергія могла б їм скоротити віддалення від тих відділів, які негайно після старту вибилися далеко на чоло в цих творчих організаційних перегонах, що їх з інтересом спостерігає і за ними слідкує не тільки все активне союзове членство, але й ввесь американсько-український загал. В змаганні до мети перед нами ще понад шість місяців часу. Кожний відділ ще має можність не тільки поправити, але й заняти перше місце в цих творчих змаганнях. Для тих, що вже вибились наперед, важливе дальше напруження сил і дальша праця в приєднуванні нових членів, бо інші відділи „наступають їм на п'яти" і в кожній хвилині можуть їх випередити. Ці відділи, що відстали, або й взагалі свого змагання ще навіть не зачали, ще можуть поліпшити своє положення, якщо візьмуться за це негайно, вже. Немає труднощів, яких не можна б перемогти і немає мети, до якої не можна б дійти відповідним трудом та натугою сил. Труд і зусилля за здобуття першого місця в цих творчих змаганнях У. Н. Союзу повинні тепер стати гаслом для всіх відділів і всіх членів Українського Народного Союзу.

„Трипільська трагедія"

...Блакитний купол українського неба натхнено обіймає безмежну ширину Дніпрових луґів, горить південним сонцем і тоне-плине кудись униз, де велика ріка зливається з маревом виднокругів далекої Трипільщини...

Мовчить Дніпро, але міг би розказати про все-все, що довелось йому бачити на своєму довгому віку.

— Часи палеоліта, неоліта, скитів, сарматів...

— Віки наших предків слов'ян, варягів, половців, печенігів, татар...

— Епоха Польсько-Литовського панування, Козацького змагання за Хмельницького, Гетьманат, бортьба Мазепи з Петром...

— Період „Молоросійщини", Шевченка...

— Перша світова війна, Лютнева та Жовтнева Революції...

— Організація Української Центральної Ради... Німецька окупація України... Відродження Гетьманату... Повстання проти нього українського селянства... Директорія... УНР і Петлюра... і нерівна боротьба українського народу з червоними ватагами большевиків.

І про „Трипільську Трагедію" міг би сивий Дніпро розказати, але мочить, пригноблений диявольською діялектикою Кремля.

Мовчить Дніпро і тільки легенькими хвилями торкається до сонних берегів своїх, застелених зеленими килимами трав, квіток, кущів лози. Іноді десь заскигли сумно чайка або якась невидима пташка заспіває над своїм гніздечком. А тоді знов настає тишина та спокій, і все це здається таким милим сном, яким колись заколисували нас у дитинстві казками незабутні образи наших матерів, бабунь та нянь...

І хочеться зійти на цей беріг, і припасти грудьми до рідної землі, обійняти її щасливими руками й забути в цих любих обіймах все, що прийшлось перенести нам за страшних 30 років большевицької окупації.

Але незримий пароплав пливе далі, обгинає велике коліно старого русла й виходить на широкий простір Трипільської затоки.

Он-де на „Дівич-Горі" своїми обдертими крилами ще махають знайомі вітряки... Он-де проти Халеп'я на косі манячить ще кістяк военного большевицького корабля, підбитого Зеленівцями в 1919 році... Чи вже ж таки промайнуло аж 30 років з того часу, як українські селяни з косами та сокирами в руках ішли захищать свої національні та економічні права від ворога?

...Тридцять років тому червоний інтернаціональний полк оточив села — Трипілля, Халеп'є, Долину, Красне й почав їх палити. Палив за те, що селяни не хотіли коритись большевицькій комуні, не хотіли здавати їй свого збіжжя та годувати своїх катів, не бажали йти в лави Червоної Армії для захисту ворожого їм Інтернаціоналу...

Була Петрівка. Блакитний купол українського неба натхнено обіймав безмежну ширину Дніпрових луґів, горів сяяв південним сонцем і плив кудись униз до Чорного моря...

І в цей час із житів вийшли лави селян і селянок, і несподівано вдарили на лютого ворога, котрий нищив їхні рідні гнізда, запиваючи самогоном; вдарили та й поскидали його з Дніпрових круч у воду... А решту, котра не вспіла втопитися в Дніпрі, живцем покидали в глибокі криниці... Інтернаціональний полк, складений з китайців, мадярів та інших зайдів був цілком знищений обуреним народом.. З підбитого корабля лише один зумів утікти й донести в Київ про цей жах, а решта команди вся була перестрілена зеленівцями.

Що це — „Трипільська Трагедія" червоного карного відділу Чека, організованого з інтернаціональних подонків людства, чи один із актів великої трагедії, яку переживає наш нарід і до цього часу?

Пізніше, під час голоду 1921 року та підчас розкуркулювання і голоду 1932-33 років, большевики винищили майже все населення цих недобитих сіл. На місце цих жертв Кремль із півночі СССР переселив тисячі нових рабів-колгоспників.

І до цього часу мовчить ще Дніпро, мовчить і великий український нарід, але не буде мовчати сини його, що примушені були залишити рідні береги та землі й шукати притулку десь у чужому світі...

Скиталець К-й.

Девалюація валюти поза Америкою

Гості, які приїхали з-поза Америки на міжнародну конвенцію клубів Ротаріїв до Ню Йорку, виявили свою турботу з причини недостачі американського доляра в їхніх країнах. Між зареєстрованими понад 16,000 членами, коло 2,000 приїхали з пятдесят чужинних країн. Майже всі вони звернулися до американських приятелів з проханням допомогти їм дістати тут доляри для піднесення вартости гроша в їхніх країнах, а з тим і для піднесення вартости їхнього краму.

Як відбивається недостача американського доляра на закордонних країнах, виявив британський делегат, який недве гуртову продажу газет й журналів у своїм містечку. Він каже, що уряд дозволив йому вивезти тільки $168 з Англії на прожиток підчас його 48-денного перебування в Америці. Це значить, що він і його жінка можуть витрачувати тільки по $4 денно на прожиток у Ню Йорку.

Делегат з Арґентини, усміхаючись сказав, що в його країні є повно долярів, одначе треба мати великий маєток, щоб їх докупитися. Він каже, що стейк у Ню Йорку коштує його три доляри, а за ті гроші він може дістати в Арґентині цілого вола.

Республика Венесуеля не має таких турбот, бо там є американські нафтові підприємства і тому там легко набути американський доляр.

Це тільки приклади труднощів поза-американських людей, які приїздять на відвідини Злучених Держав, або які ведуть торгівлю з нашою країною. Ці трудноші не є хвилеві. Вони тепер виявилися прилюдно в розмовах делеґатів, серед різнонаціональних груп. На ділі справа виміни різних монет за американський доляр є міжнародною проблемою, над якою вже довгий час клопочуться самі уряди. На міжнародним грошевім ринку заповідається девалюація гроша до тієї міри, що тепер міжнародні банкирі не питаються вже, чи прийде до девалюації, а тільки „коли прийде девалюація і як швидко?".

Злучені Держави, як головний скарбник доляра, хочуть підготовити цю справу методично через Міжнародний Монетарний Фонд, щоб не допустити до банкроцтва деяких держав, яких валюта находиться на найнижчому ступні. Вже від місяця квітня почалися студії над девалюацією валюти і в цій справі виїхав до Европи Каміл Гут, управляючий директор Міжнародного Монетарного Фонду. Для такої справи треба мати внутрішні інформації кожної держави, на яких буде оперта переміна вартости гроша.

Очевидно, що тут буде багато перепон, у „першу чергу з боку Англії, яка дуже противиться девалюації свого фунта стерлінґа. Хоч у Лондоні урядово заперечують вісті про можливу переміну теперішньої урядової вартости фунта стерлінґа з $4.03 на нижчу, то всетаки приватні вісті сповіщають, що до того прийде.

Це пізнати з цього, що американські імпортери не спішаться з замовленням товарів в Англії і часто запитують департамент торгівлі у Вашинґтоні, на скільки є правди в поголосках про надходячу зміну вартости британської валюти. В Англії фабриканти нарікають на брак замовлень з закордону і приписують це вижиданні чужих купців, що вартість британських грошей впаде, а з тим зміниться теж і ціна англійських продуктів. Деякі закордонні купці жадають від британських підприємців гарантії, що на випадок зменшення вартости їхньої валюти, вони винагородять їх утрати, які з цього повстали б.

Назагал панує переконання, що девалюація чужинних грошей прийде аж в осени, або

(Докінчення на стор. 3-ій)

К. ПЕТРУС

СОВЄТСЬКІ АРЕШТАНТИ

...ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ОБДУРЕНИМ ЧЕРВОНОЮ ПРОПАГАНДОЮ.

53)

Юрба ще кілька разів схоплювалась на ноги, відходила назад до бараків, щоб знову кинутися в атаку, але вода зупиняла її, сліпила очі й примушувала падати або відступати.

І невідомо, чим би все це могло скінчитися, коли би своєчасно не прибув сюди начальник Маріїнського табору і місцевий прокурор.

Поливання водою припинилось. Мокрі й брудні жіночі постаті стояли біля воріт і гнівно вигукували:

— А-а-а, приїхали, високовольтні бандити!

— Поверніть нам „хлопчиків", або давайте кнурів!

— Давайте нам мужчин!

— Кати прокляті!

— Кокаїністи зачухані!

— Кровопивці пузаті!

— Упирі!

— Садисти!

Стерв'ятники!

І тільки тоді бунтарки заспокоїлись, коли їм пообіцяли задовольнити їхні вимоги.

...А наступного дня „колгоспний сектор" тихими голосами робив свої висновки:

1-й голос. — А все ж таки „ширпотреб" добився свого. До них прикомандирували урків для влаштування „злучного пункту"...

2-й голос. — Оце вам, громадяни, і совєтський соціялізм! Своїми йолопськими експериментами натворили урканок і повій, а тепер їх тут „перековують". Оце й є те пекло, яке колись малювали на картинах. Тільки на тих картинах дияволи були чорні, а тут вони червоні.

3-й голос. — Сама Содома і Гомора! Часи антихриста настали. Чи так я кажу, батеньку, чи ні!

4-й голос. — Там, де кінчається релігія, там починається большевизм. І трагедія нашого віку полягає в тому, що цю основну істину ніхто, або мало хто розуміє.

5-й голос. — А я питаю вас, що це таке: мавпа зоросла до людини, чи людина переросла малпу? Що це: велике банкрутство і захід Европи, чи наступ Азії? Бога ми не хочемо знати й не шукаємо його, а по вітаміни бігаємо й кривимося, коли на нас тече „травнева роса"!

6-й голос. — Плескали в долоні в 1917 році? Плескали. Горлали всі: „нехай живе велика і безкровна?" Горлали до безпам'ятства. А тепер жніть плоди своїх злочинців. І нікого вам, совєтські покидьки, пищати, коли це саме „нехай живе" з бурхливими аплодисментами й оваціями душить вас своїм скривавленими лапами... Тяжкими стражданнями треба всім нам спокутувати всі злочинства й нещастя, в яких ми з вами волею чи неволею брали участь. А ви, наноче, якщо самі особисто цього й не робили, то мусите страждати за злочини ваших співбратів — попів, які своєю невірою й лицемір'ям розбещували народ і штовхали його в безодню невіри й большевизму. В ту мить, як я дізнався, що наш сільський піп прикрював з кадильницею, я назавжди відійшов від церкви.

Білоголосий старик — сектант, що вимовив останні слова, сильно і з присвистом закашлявся, потім тяжко зітхнув, хотів іще щось сказати, але безнадійно махнув рукою і став відсуватися від капаючої на нього „травневої роси".

На горішніх марах тривала завзята й запекла гра урків у „21".

КНЯЗЬ В'ЯЗЕМСЬКИЙ

Він належав до категорії приречених „перманентників" і в ув'язненні був майже з часу більшовицького перевороту. Дядуть йому п'ять років, він відбуде їх, ще три чи п'ять, він і ці відбуде, і так, сердега, тяг, поки, нарешті, не знищили його в час єжовського терору.

В 1936 році в Яйському таборовому пункті Сибтабу він виконував обов'язки начальника кінного транспорту (кінбази), мав перепустку на вихід із табору і перебував у більш-менш терпимих матеріяльних і трудових умовах. Таборяни могли часто бачити його невисоку постать у рибальських чоботях, доброму „бушлаті", тривущі і в штанях, обшитих леями. Він міг вистоювати десь при стайні і не любив змішуватися з таборовою масою. Часом табаряни дивувались:

— Князь, а таке потворище — самий ніс чого вартий, ніби впоперек нього колесом переїхали...

І справді, ніс у нього був потворний, основою їх перенісся зливався він, із вузлуватим обличчям, а кінцем стирчав, як картоплина, над готрішньою губою. Дехто запевняв, що він незаконним сином старого князя В'яземського, а цю ниху дістав у спадщину від своєї матері — селянки.

Яйський таборовий пункт мав осторонь невелике приміське господарство, де руками в'язнів — побутовиків — оброблялись огороди з капустою, коріннеплодами й засівами кормових трав для коней. Кілька десятків постійних робітників були при цьому господарстві, а під час більших робіт додаткову робочу силу присилалося з таборового пункту. На терені приміського господарства було кілька невеличких будівель для людей, коней і складів. Навесні 1936 року ці приміщення відремонтовано, побілено вапном, а стежечки навколо житлового бараку посипано дрібною річковою галькою. Чекали якоїсь господарської комісії з Москви, і начальник таборового пункту Головин готувався до зустрічі її.

(Дальше буде).

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А ТИМСАМИМ І СПІВВЛАСНИКОМ ДЕСЯТЬ МІЛЬЙОНОВОГО МАЄТКУ ОРГАНІЗАЦІЇ.

„День Батька"

Загальновідома істина, що батьків в Америці не дуже шанують, особливо в порівнянню з матірю, на честь котрої віддавна установлений „День Матері", який святкується в травні. Бідні батьки довго залишалися в повному забутті. Лише не так давно зачали пропагувати і „День Батька". Але чи він справді святкується так урочисто, як день матері? Ніколи!

Тому й не дивно, що три роки тому в однім із західних стейтів заснувалась „Ліга Батьків", котра звернулася до Вашингтону з проханням відкликати „День Батька", бо він викликає тільки насмішки.

Як саме вшановується загалом цей день, можна судити з такої події. У місті Брокен Аров, в Оклагомі, недавно заснувався „Союз Батьків" з двацятьма членами. Раз на тиждень Союз має зібрання на котрих обговорюються питання, як піднести повагу до батьків. Деякі нарікають, що з ними нечемно поводяться не тільки жінки, тещі та їхня рідня, але й діти, і що батьки грають в родині найдрібніщу ролю.

На мітінгові напередодні „Дня Батька" члени Союзу рішили виробити програму святкування на честь батьків. Поставлено шість вимог:

1. Батьки вимагають, щоб у неділю (в цім році 19 червня) їм був поданий „сніданок в ліжку", як це часто подається їхнім жінкам.

2. Батьки мають законне право приходити додому іноді пізно вночі без необхідности зголошувати жінкам, де і як вони проводили свій час.

3. Батьки не обовязані давати жінкам і дітям гроші на купівлю їм подарунків в „День Батька".

4. Батьки мають повне право розмовляти по телефону або відповідати на телефонні дзвінки без того, щоб жінки докучали питаннями: „З ким ти говорив?", „кому відповідав".

5. Батьки мусять мати право голосу в різних сімейних питаннях.

6. Батьки мають право вимагати більш чемного поводження з собою жінок, тещ, жінчиних свояків і дітей.

При кінці ще зазначено, що наколи б ці законні вимоги не були виповнені, ні не були дані обіцянки виповняти їх в майбутньому, то всі двадцять батьків будуть пікетувати завтра свої власні доми.

Читаючи ці батьківські вимоги, можна подумати, що батьки попросту жартують. Але тут немає ніяких жартів. Серед цих двадцяти батьків — немало осіб із солідним становищем, як напр., Карло Тинней, редактор газети „Брокен Аров", „Леджер", „Ел Грейхам", банкир, Джозеф Баррет, голова торгової фірми та інші.

Всі ці вимоги були доручені двадцятьом жінкам двадцятьма членами „Союзу Батьків" з допискою, що відмова від виконання їх загрожує серйозними наслідками.

Потім почалася дискусія, як улаштувати пікетування, чи ходити з плякатами коло хат чи просто сидіти з цими плякатами на автомобілі. Тут вже й почалися суперечки. Деякі батьки заявили, що хоч вони й мають автомобілі, але користати з них вони можуть лише тоді, коли їдуть на службу; решту ж часу з них користають жінки та їхня рідня.

Вкінці надійшов „День Батька". Які ж наслідки? Зовсім сумні. Пікетування не здійснилось. Замість „сніданку в ліжку" де-яким батькам прийшлось подавати цей „сніданок" жінкам. А кара за „бунт" була та, що багато батьків не одержало подарунків, хоч гроші на них були видані. Міссіс Грейхем — дружина банкира — примусила свого чоловіка засіяти траву перед хатою. Звичайно це робив поденний робітник і банкир запротестував, але дружинонька вхопила за мітлу і це поділало; чоловік почав працювати під сміх „домочадців".

Так цей протест членів „Союзу Батьків" обернувся в чисту кумедію...

Подав **о. П. К-кий.**

М. Дурделла.

МАРА КОМУНІЗМУ

Частина II.

ГРУНТ, НА ЯКОМУ РОСТЕ КОМУНІЗМ.

3)

5. Ріст комунізму з нашої ласки.

Комунізм, як хворобливе явище, має своє головне гніздо у фабриці, у робітні, у джунглях фізичних та моральних. Грунт, на якому комунізм виростає, це перше — певне психічне наставлення, друге — певний простір, певні умовини, що тому психічному наставленні дають можливість росту. Про психічне наставлення, цебто, про характер, інстинкти та почування, в даному випадку не нормальні, бо відбігаючі від теперішнього ступеня суспільної моралі, була вже мова вище. Тепер розглянемо ті умовини, що сприяють появі і ростові психечного наставлення, потрібного комуністичній пропаганді.

Мабудь ніхто не скаже, що в найкраще зорганізованому суспільстві (найкраще в порівнанні з іншими тепер і в минулому), як от в Англії і Злучених Державах, все є в найкращому порядку. Противно, кожний прихильник цих суспільних організмів вичислить багато темних сторін у них. Одною з них є умови праці широких мас. Правда, убивчої дитячої праці ані невільництва тут нема; гігієнічні умови далеко кращі, як в минулому, і постійно кращають; заробітня платня значно вища і позволяє працюючому на краще життя; години праці все менші і менші, 8-ми годинний день праці зреалізований по декуди з чубком. А однак ні один справжній патріот, той що любить не якусь абстрактну батьківщину, а кожного конкретного сина цієї батьківщини, не може сказати, що ті сини вже мають усе, чого він їм і собі бажає.

Загально знані в нас оповідання про червоноармійців, що з приходом до Німеччини відвідували німецькі помешкання та оцінювали як буржуїв, всіх тих, що мали пару чистеньких кімнат, гарні ліжка з матрацами, фортепіяно чи радіо, та ще й лазничку з біленькою як сніг ванною і великою банькою в куті для огрівання води. Коли їм поясняли, що там мешкає робітник занятий у фабриці, то він не хотів цьому вірити, і з дива не міг зійти, що німецький пролетар живе так по буржуйному. Маркс та Ленін учили, що пролетаріят буде чим раз більше сходити на дідів, буде чим раз більше голодувати і мерзнути, і це його змусить робити революцію; а тут ось маєш і лазничку, і фортепіяно, і вбрані, до лиха, наче їхні директори чи комісари.

Це вчення Маркса про поступове зубожіння працюючих не сповнилося ані на міліметер. В порівнанні з тим, що бачив сам Маркс перед сто роками, тепер робітник живе як у раю замість пекла вороженого Марксом.

А однак хворих, запальних місць є багато. Не вся працююча маса має досить великі заробітки, щоби позволити собі на фортепіяно. Велика частина з них ледве чи на масло може собі щодня позволити, або на порядне убрання хоч раз на рік, або на нічний відпочинок у вигідному ліжку з чистим свіжим повітрям, вливаючимся крізь відчинене вікно. Є багато робітників і робітниць, головно серед т.зв. нефахових, що їм теперішня платня не вистачає на найконечніші потреби. Є майже все якась кількість робітників, що не можуть дістати праці. Коли ж приходить криза, що досі майже періодично потрясала цілою господарчою будівлею, то тоді положення серед мас справді дуже запальне. Дальше, відношення працедавців до робітників дуже часто не поправне, і це є також джерелом невдоволення.

Всі ці слабі сторони використовують для своєї пропаганди комуністи. Інші партії чи поодинокі особи, також бачуть ці слабі сторони і стремлять до їх усунення, поступово усувають їх та справляють; безперечно позитивну ролю в цьому напрямі відограли проф-спілки та інші робітничі організації. Комуністи бачуть вихід тільки в революції і диктатурі. На грунті невдоволення з існуючого їм вдається завербувати багато людей у диктаторський табір.

Виравати їм цей грунт з під ніг лежить в нашій силі. Оскільки цього ще не зроблено, то ми самі підготовляємо грунт для комунізму. Він росте не силою неминучого ходу історичних подій, а з нашої ласки, завдяки нашому легковаженню та недоглядові.

6. Чи існує капіталістичний визиск?

Господарчий устрій в західноевропейських та американських/ країнах опирається на приватній власності засобів продукції і на свобідному обміні (купівлі і продажі) товарів, взагалі на приватній ініціятиві. Комуністи твердять, що саме це є джерелом усіх лих, бо власник капіталіст уживає своєї ініціятиви також для визиску робітників, а звідси всякі недостачі.

Фактом є, що власник підприємства хоче мати якнайбільший зиск з того підприємства так самісінько, як робітник хоче мати якнайбільшу користь із своєї праці. Саме бажання і стремління до якнайбільшого зиску не є ще нічим найгіршим. Справа в тому, як цей зиск осягається. В кожному разі, коли вибирати, який товчок до праці є кращий — бажання якнайбільшого заробітку, чи примус і терор — то вибір мусить впасти на перший. Терор був товчком праці в давніх часах за невільництва, за панщини. Той самий терор, очевидно у небувалій досі жорстокій офрмі, відновлено в комуністичній диктатурі, де не вільний вибір праці, вільна угода поміж працедавцем і робітником є формою продукційних зносин, а голий примус, диктат під загрозою багнетів, тюрми, концтабору, розстрілу. Безперечно, в порівнанні з цим форма свобідного договору в капіталістичнім господарстві є на ціле небо вища.

Це знову не значить, що відносини у приватному господарстві є ідеальні, є найкращі, на які людина може спромогтися. Думаю, що ніхто, навіть найбільший підприємець, такого твердження не поставить.

Бажання зиску часто переступає границі і той зиск збирається таки коштом недостач працюючих. В цьому випадку це вже є визиск. Несумлінний і нерозумний працедавець посуває границю поміж справедливою а несправедливою заробітною платою далеко в свою сторону, на свою користь. Очевидно, що це користь тільки хвилева, бо на дальшу мету це приносить шкоду суспільному організмові, а тим самим і йому самому. Приклад: Царська Росія. Гнет і визиск дали нагоду комуністам використати це для своїх плянів. На тому втратила Росія і підбиті нею країни, з нею і всі несумлінні, сліпі, нерозумні підприємці, а при них і всі інші.

Навіть собака голодна і на ланцюгу буде казитися. Чоловік, що вважає себе визискуваним, буде невдоволений і буде обурюватися. Не тяжко до такого підступити з рожевими надіями на покращання долі, якщо власником фабрики буде не капіталіст, а робітники. Майбутнього образу комуністичної диктатури комуністи не малюють перед ним ясними красками, бо тоді, можливо, робітник до них не прихилився би. Вони оперують так званими „щоденними потребами", як от підвищення платні, скорочення годин праці, соціяльне забезпечення і т.п. Кличі може і слушні, справедливі, людські, корисні для робітника. Значить — комуніст приятель, комунізм добрий. Робітник не застановляється, що не в цьому суть комунізму. Він не бачить, що ця суть це жорстока, кривава диктатура, яка не тільки що не дає золотих яєць робітникові, але мордує і курку, що ті яйця зносить і не тільки не поліпшує положення робітників, але його на ціле небо погіршує, нищить усю продукційну машинерію, убиває всяку надію на покращання робітничої долі так довго, доки комуністична диктатура існує.

Помимо того, що сьогодні вже не розходиться про якийсь мрячний образ майбутнього, а про тверду дійсність 30-літньої комуністичної диктатури, що виказала і виказує що-дня своє банкротство в кожному напрямі, тут і там люди її держаться, бо вона ніби ліквідує капіталістичний визиск.

Що вона сидить на многократно більшому визиску, опертому на терорі, невдоволений робітник в західньоевропейських чи американських країнах не бачить. Засліплює його постійна, чи тимчасова психіка раба, що в приступі божевілля нищить, копає, кусає, б'є, ріже, палить, мордує все довкруги куди попало, і що попало.

Визиск, там де він є, доливає оливи до такої психіки. В той спосіб найбільший ворог комунізму самий торує для нього шлях. Комуністична ячейка повстає з його ласки.

Д-р В. Оренчук:

Призабута наукова установа

В попередніх, чергуючих числах „Свободи" проф. Вол. Дорошенко в своїй статті — Культурно-освітна та наукова праця в таборах і для таборів —вичисляючи наукові установи та овочі їхньої праці, призабув присвятити кілька рядків створеній ще в 1946 р. в Мюнхені науковій установі — Науково Дослідний Інститут Української Мартирології. Цей Інститут повстав з ініціятиви українських політичних вязнів і як свою основну ціль поставив збирати, переховувати, систематизувати, науково досліджувати, літературно обробляти, видавати та іншими способами популяризувати матеріяли про зусилля і жертви українського народу, які він поклав у процесі своєї боротьби за вільну українську державу, починаючи від найдавніших часів і до наших днів. Матеріялами, якими мав послуговуватися Інститут, являлися факти масових та індівідуальних страт, тортур, фізичних і моральних знущань, примусової праці, утисків українського народу від усяких окупантів чи це в політичних, чи в громадських, культурних та господарських змаганнях з ворогами українських національних ідеалів на всіх українських етнографічних землях та в краях української еміграції і заслань. Для цих цілей створено дирекцію, в склад якої ввійшли професори Українського Вільного Університету як проф. д-р Оглоблин А., проф. Петрів В., проф. Курінний П. і інші, а працю провадиться по відповідних тематичних групах, яких є шість. Секція української мартирології до 19 ст., на терені російської імперії 19 і 20 ст., на терені західньо-українських земель 1918-1939 рр. і секція української мартирології за часів другої світової війни та німецької окупації. На керівників секцій запрошено українських науковців та суспільно-громадських діячів, які з малими вимками, що виїхали за океан, сповняють свої обовязки і до сьогодні.

Для популяризації цілей і завдань Інститут видав брошурку — Завдання української мартирології — де в популярній формі подав широкому загалові свої напрямні. З нагоди століття арештування Т. Шевченка видав — Казематні поезії — з вступним словом проф. д-ра Петрова В., яке дало багато цінного, нового матеріялу, неопублікованого ще з життя і творчости нашого генія.

Серію публікацій про сучасну матрирологію започаткувала праця д-ра Янова В. — Німецькі концентраційні табори — де очима очевидця замарковано жахливі переживання українських політвязнів та подано модерну систему тортур та переслідувань.

Завершенням праці Інституту являється „Збірник сучасної (большевицької) мартирології", який мимо своєї великої актуальности та високої науково - публіцистичної вартости не побачив ще до сьогодні світу з огляду на брак матеріяльних фондів. Дирекція Інституту разом з управою Ліги Українських Політвязнів робили всякі можливі заходи перед нашими компетентними установами в справі його видання, однак безуспішно, бо валютна реформа в великій мірі підкосила матеріяльні основи наших установ.

На зміст збірника складаються цінні праці наших науковців з ділянки освіти, культури, виховання, економіки, церкви, спомини очевидців про большевицькі концтабори, біографії замучених, рецензії і т. д. Видати його це було б гордістю не тільки самого Інституту, але і української еміграції. З хвилиною, коли на попередній сесії ОН Америка видвигнула проблему большевицьких концтаборів і провірку умов праці в них — поява повижчого збірника стає тим більш актуальною, а його вартість вижчою та сутовагітною, бо це пишуть очевидці.

Крім цеї праці Інститут ще має приготовлені до друку такі: — Український резистанс — д-ра Янова В., — Пилип Орлик — д-ра Олянчина Д., — Мартирологія Запоріжжя — проф. д-ра Полонської-Василенко Н., — Мазепинська Еміграція — проф. д-ра Крипякевича В., і — Вічна Книга України — проф. д-ра Оглоблина О. Самі автори є запорукою вартости повищих праць.

Вага і потреба існування Інституту є безспірні. Фонди для його розвитку і помноження праці є безсумнівно потрібні. Чи українська суспільність знайде зрозуміння і збереже основні підвалини високовартісної наукової установи — покаже будучність. Чи начальний його директор проф. д-р Оглоблин А., який в Німеччині мимо найтяжчих умовин життя докладав всіх зусиль до реалізації наміченого пляну — здасть задовільний іспит — це залежатиме виключно від постави нашого громадянства. Любимці української науки повинні мати це на увазі.

Через українську науку прямуємо до висвітлення правди про Україну! Через українську науку виявляємо правдиве обличчя наших ворогів і здобуваємо сильні позиції в боротьбі за своє власне існування. Не дозвольмо пропадати довголітнім працям наших науковців! Зберігаючи українську науку — схоронюємо суцільне обличчя української нації.

Девалюація валюти поза Америкою

(Докінчення зі стор. 2-гої).

навіть після Нового Року. Коли вона прийде на підставі виробленого наперед пляну, тоді шкоду потерплять пропорціонально усі держави і не буде нарікання, що хтось комусь підставив ногу. Одначе дехто висловлює побоювання, що деякі держави переведуть девалюацію самотужки, бо їхній внутрішній інтерес того вимагає, а тоді інші держави можуть непомірно потерпіти.

Девалюація це незвичайне явище, з яким треба боронитися. Вона обнижує вартість грошей і вже тим одним спричиняє дальше зубожіння і так уже збіднілого після війни населення. В парі з тим може прийти захитання фінансової й політичної сили цілої країни.

Девалюація валюти прийшла в Европі вже з кінцем війни, а після війни грозила цілій Европі фінансова катастрофа і тільки Плян Маршала вирятував майже всі Західні країни від банкроства. Тепер ці країни починають ставати на власні ноги й тому припізнився природний наслідок війни- девалюація. Оце й причина, чому її треба оперти на якихсь підставах, одначе ці підстави треба наперед устійнити.

З плянованою девалюацією злучені різні інші фінансові прояви, в першу чергу хитання цін на товари. В парі з тим іде й безробіття, бо виглядає, що як нема до Америки експорту з чужинних країн, то ці країни не можуть закуповувати відповідну кількість краму в Америці. Тому нові американські продукти мусять підождати часу, доки не будуть продані давні. А як продукт лежить, нема потреби виробляти нового.

Управильнення політичних міжнародних відносин може причинитися до управильнення фінансового походження, одначе під теперішню пору це дуже складна справа.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО.

Примірне срібне весілля.

Дня 27 лютого ц. р. громадяни Михайло і Розалія Левицькі святкували 25-ліття свого подружого життя. Ювіляти добре знані усій клівлендській громаді з праці на національнім полі, тому й багато приятелів зібралось, щоб разом з ними відсвяткувати цей срібний ювілей. При цьому не забуто також і за наших братів і сестер за океаном. Переведено збірку на скитальців і зібрано $100.20. Гроші вислано через Злучені Організації до ЗУАДКомітету в Филаделфії.

Жертвували: ювіляти Михайло і Розалія Левицькі $10; п-ство Микитюк $5; по $2: Міллер, Р. Петришин, Д. Шмагала, М. Савчак, Р. Павлишин, Р. Осадчук, п-ство Зук; по $1: В. Савчак, М. Петришин, Т. Андрійцьо, А. Зук, М. Дзера, В. Левицький, В. Микитюк, І. Чарнецький, В. Репужинський, М. Дідилевський, І. Коваль, Г. Кисіль, Н. Бежик, Я. Волянський, Галицький, Н. Мураль, А. Гевусь, Г. Лозинський, Г. Богайчук, Р. Мегі, Т. Савчак, І. Зук, Г. Демкович, І. Демкович, В. Зук, В. Форемний, М. Мазур, М. Соходольський, Н. Соходольський, М. Федорчак, С. Лабик, Г. Кальницький, М. Матіїшин, М. Яременко, В. Боранський, А. Лупань, В. Мураль, С. Морозович, І. Трем-блюк, О. Сорочак, С. Карась, Д. Гавриляк, М. Федак, І. Филипів, М. Ярош, С. Олексик, І. Волянський, І. Денега, М. Колодій, Г. Степаник, Е. Лазірко, І. Адамович, Г. Коваль, А. Фітяк, Г. Олійник, Ручинський, А. Козуб, Бандура, С. Постолюк.

М. П.

Кожний свідомий українець та кожна свідома українка вважають своїм обовязком стояти в рядах Українського Народного Союзу, щоб своїм членством збільшати кадри ідейних українських працівників.

ДИРІГЕНТАМ І ЛЮБИТЕЛЯМ УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ ДО ВІДОМА!

Вийшли друком в Европі прекрасно видані нові композиції на мішаний хор

МИХАЙЛА ГАЙВОРОНСЬКОГО

Кольорова заголовна сторінка арт. маляра ЕДВАРДА КОЗАКА:

1) Шумильце, пісня з Бойківщини, — 25 ц.
2) Вдовонька, пісня із Лемківщини — 25 ц.
3) Питалася дівчинонька, текст народної пісні, мелодія в стилі нар. пісні 25 ц.
4) Дунаю-Дунаю, найстарший запис повного тексту укр. нар. пісні, мелодія в стилі нар. пісні 35 ц.
5,6) Та туман, Ой у полі, дві пісні з Волині — 40 ц.
7,8) Чече вода, Миленко моя, дві пісні давних укр. переселенців між югословянами — 50 ц.

Ці ноти є на продаж у нашій книгарні. Висилаємо їх за попереднім одержанням заплати.

SVOBODA BOOK STORE
81-83 Grand Street
Jersey City 3, N. J.

ЗУАДКомітет взиває всі нище подані особи, щоби сейчас подали до названого Комітету свої адреси, а то у власному інтересі. Пригадуємо, що цей обовязок відноситься до всіх новоприбулих.

Яремко Микола	Гуменюк Стефан
Деревянко Альбіна Ангеліна	Дуда Іван
Онищак Михайло	Горин Петро
Діденко Юрій	Бучковський Іліодор і Лідія
Дрогобицький Орест	Конюх Дмитро
Климочко Йосиф	Бумбар Іван
Храпко Теодор	Котів Іван з родиною
Ганушевський Мирон	Рабєга Станислав
Копцюх Михайло	Волковець Василина
Сорока Катерина	Цісовський Антін
Сисин Стефан	Гасюк Іван

Адреса ЗУАДКомітету є слідуюча:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE,
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

Д-р А. Берест.

Антабюз — лік проти піянства

(Лікарський репортаж).

Канадійський лікар Р. Ґ. Бел випробував на собі діяння нового ліку проти алькоголізму, званого **антабюз.** Донесла про це недавно американська „Свобода".

Алькоголізм — суспільне лихо.

Алькоголізм є суспільною недугою, подібною як туберкульоза і венеричні недуги. Можна сміло твердити, що так туберкульозу як і венеричні недуги є густо-часто наслідками алькоголізму. Про це не треба багато говорити ані доказувати. Знає про це найкраще лікар, який так сказати б руками трохи не що дня доторкає цих суспільних ран. Тимчасом держави, які з одної сторни призначують великі суми на поборювання туберкульози і венеричних недуг, з другої сторони примикають очі на поширювання алькоголізму, а це тому, що споживання алькоголю через мита приносить державі користь. Але та користь є сумнівної вартости, коли, зважити, скільки держава видає на поборювання наслідків алькоголізму, туберкульози, венеричних недуг та лікування умових недуг, які або самі є наслідками алькоголізму, або повстають як наслідки венеричних недуг (табес, параліза — наслідком сифіліса). В багатьох державах існують тепер поліційні приписи, щоби при катастрофах в русі, особливо автами, брати від осіб, які кермували возами, кров на аналізу, яка виявить приявність евентуально спожитого алькоголю. Статистики виказують іменно, що більшість автових катастроф наступають в наслідок випиття хоча б невеликої скількости пива, горівки чи вина. Після недавньої статистики, пропивають швайцарці річно один біліон швайцарських франків! Є це велитенська сума і треба зважити, скільки нещасть приновить випитий за ці гроші алькоголь та скільки добра можна би довершити за ці гроші для загалу.

Алькоголізм має також великий вплив на поширення злочинів та всілякого роду проступків проти закону. Такі злочини закон карає лагідніше. Чи є це справедливо, на мою гадку, друга справа.

Припадок — батьком відкриття.

Припадок має грати головну ролю трохи чи не в усіх більших відкриттях. Чи воно дійсно так є, про це мав я нагоду писати на іншому місці. Також антабюз, має завдячувати своє відкриття припадкові.

Данський лікар д-р Ерік Якобзен випробував на собі новий лік проти хробаків кормового проводу. Він зажив на пробу кілька пігулок нового ліку у хемічному складі тетраетиль-тіурамді-сульфід і кілька годин пізніше пішов вечеряти. При їді і питті спостеріг він, що алькоголь не лише не смакує йому, але викликав у нього биття серця і душність. Чого передше ніколи не бувало. Своїм відкриттям поділився він з іншими данськими лікарями, які потвердили його спостереження. В цей спосіб вдалося новим ліком відзвичаїти багатьох пацієнтів від уживання алькоголю.

Новий лік названо „антабюз", як скорочення англійського „Антабюз оф алкогол". Подібний лік зачали виробляти також в Швеції під назвою „абстініль". Також лікарі в Америці почали лікувати алькоголізм новим ліком.

Небезпеки нового ліку.

Новий лік показався однак не так невинним, як це з початку могло здаватися. Невідповідно применений спричинює він тяжкі обяви затроєння (воніти, ослаблення серця, душність), а навіть може спричинити смерть. Як приклад подамо слідуюче: Одна жінка хотіла відзвичаїти свого мужа від пиття алькоголю. (Котра жінка не хотіла б цього?!). Підчас вечері, по випиттю перших чарок горівки, до якої спритна жінка досипала „антабюз", господар дому разом з гістьми звалився під стіл з обявами тяжкого затроєння. Щойно в шпиталі всіх відрятовано. Причиною затроєння при спожитті більшої дози „антабюз" є альдегиди, хемічні сполуки, які повстають в крові під впливом алькоголю. Тому не можна відзвичаювати пяницю потаємному, проти його волі, всипавши йому лік без його відома до алькоголю. Наслідки можуть бути, як згадано вище, навіть смертельні. Тому „антабюз" не слід так заживати, як приміром аспірину. Може це статися лише під точною лікарською контролею найкраще в окремому заведенні.

Клініки абстинентів.

Заведення для лікування хронічного алькоголізму є знані трохи чи не в усіх краях. В Швеції нараховують до 30,000 налогових пяниць, з чого 2,500 хворих уміщено для лікування в заведеннях. Загально мало відоме що алькоголізм дуже поширений в скандинавських краях. Але також другі країни не грішать великим числом абстинентів. В Швеції й Фінляндії продажа алькоголю є зраціоналізована. Чоловіки можуть купити до 4 фляшок алькоголю (горілки) в місяць, незамужні жінки понище 24 літ 1 фляшку на 3 місяці, замужні жінки взагалі алькоголю не одержують.

Дотеперішні методи лікування хронічного піянства помагали на психолікуванні при помочі психо-терапії (через сугестію і гіпнозу) евентуально в наркозі. Але на жаль, висліди такого лікування не все були певні, тому, що нахил до алькоголізму буває часто вродженою склонністю, яку тяжко викорінити. Про висліди лікування алькоголізму новим ліком „антабюз" сповіщає шведський лікар д-р Карло Ґустав Берблін. Після трьохмісячного применення „антабюз" вилікувано зовсім 68% пацієнтів, 6% було без висліду, решта виказала часову поправу. Найкращі висліди дає „антабюз", якщо його примінювати рівночасно з психотерапією. Недужий мусить виказати добру волю позбутися свого налогу.

Спосіб применення „антабюз".

„Антабюз", це таблетка без смаку і запаху. Пацієнти одержують лік в протиалькогольних заведеннях безплатно. Доза ліку є для кожного пацієнта інша, залежно від віку, полу, величини, ваги і т. д. Звичайно хворий одержує першого дня чотири пів грамові таблетки, другого і третього дня дві, пізніше по одній таблетці денно. Після трьох днів одержує пацієнт пробну дозу алькоголю, звичайно пиво, щоби ствердити реакцію організму. Алькоголь після приняття „антабюз", має відражаючий гнилий смак. Залежно від реакції слідує дальше відповідне примінювання ліку. Бувають припадки рецидиви, це є навороту до пиття, після лікування „антабюзом", але ці випадки доволі рідкі.

Суспільна боротьба з піянством.

Легше є недугу запобігати як лікувати. Клич цей відноситься передовсім до всіх суспільних недуг. Освідомлювання широких мас населення являється до цього найкращим способом. Діється це через пресу, радіо, відчити, фільми. Недавно сам я бачив один гарний фільм, який представляв духову нужду пяниці. Що таке освідомлення може мати наслідки, доказом цього можуть бути наші українські села в Галичині, де до другої світової війни одна за одною зникали коршми, а на їх місце виростали Просвіти, Кооперативи, Народні Доми і т. п. На нові небезпеки наражена наша еміграція. Душевна розгубленість, туга за ріднею та Рідною Землею веде неодного шукати дурману - забуття в алькоголю. Але цього з різних причин робити не слід. Пересторогою хай будуть ці, які караються по таборах спаралізовані і осліплені в наслідок затроєння алькоголем!

Чи Ви є вже членом Українського Народного Союзу? Якщо ні, то памятайте, що Вам не можливо обійтись без забезпечення, а найкраще і найпевніше забезпечення дасть Вам Український Народний Союз!

ШУКАЮТЬ СВОЇХ РІДНИХ

УВАГА: Зголошуючись на Розшуки до З.У.А.Д.Комітету прохається на початку листа **доконче подати під яким числом в розшуках було надруковане прізвище особи, яка вас, чи яку ви шукаете.**

За листами чи адресами від скитальників прохаемо звертатись безпосередньо до ЗУА ДКомітету, адресу якого подано при кінці.

Зголошуючись на розшуки не забувайте вложити вашу жертву на покриття поштових і бюрових видатків та за витрату часу на полагодження вашої справи.

* * *

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

18,125 Отці Духовні до Січових Стрільців з першої світової війни, які приступали до св. Причастя в лісі під Куропатниками біля Бережан, 1917 року, від вдови бл. п. полкового духовника о. Фацієвича: відозвіться та поможіть вирватись із скитальщини.

18,126 Кшивецька Софії тітки і її сина Сташка з м. Скалата від Лісовської Емілії д. Івана і катерини.

18,127 Пуйда Василя вуйка та односельчан з с. Побережа, Станиславів, від Калинь Гриня.

18,128 **До таборових Управ** на скитальщині. Проситься звідомити по таборах, що за Безручно Тарасом з с. Свидови, Чортків, також перебував в Яґольниці, пошукує з Америки Т. Сморовська. Голоситися під ч. 18,128.

18,129 Вязовський Івана брата з Ново-Санжаровського району, Київщина, від Каряк Григорія.

18,130 Кушнір рофима Гордієва з с. Красне, Полтавщина, від Дядик Федора с. Єфима.

18,132 Бойчук Анни (з дому) з с. Люпша, Стрий, від сестрінниці Ватилик Парані.

18,133 До Українці доброї волі, які помоглиб вирватись молодій жінці (29 років) зі скитальщини Милюзан Анні.

18,134 Юнкевич Марії з с. Плотниця, Столин, від Юнкевич Софії з тогож села.

18,135 Зазуля Параскевії тітки від Равлик Василя, с. Михайла з с. Бутини, Жовква.

18,137 Рурки Михайла та інших кревних від Кривишин Михайла з с. Михалевич, Рудки.

18,138 Гельо Івана с. Василя, Гельо Михайла с. нтона з с. Кропивник, Добромиль, від брата Гельо Йосифа.

18,139 Рибчинський Івана з с. Тумер, Станиславів, від Ткачик Данила.

18,141 о. Мостенський Михайла, Тросцянецька Михалини від Длуґош Станислава.

18,142 Лісняк Івана з села Пельна, Сянік, від Лісняк Антона.

18,143 Хомик Дмитра вуйка з с. Поляна, Старий Самбір, від Саґан Петра.

18,144 Ключник Івана, Павла, Войтіха, Олени і Анни з с. Владичин, Микулинці, біля Тернополя, від брата Ключник Ігнатія.

18,145 Крот Михайла з України від Крот Іван.

18,146 Кирилюк Івана з села Костянець, Винницької обл., від Кирилюк Демяна с. Василя.

18,147 Шаган Теклі д. Петра з с. Дрищів, Рогатин, від зятя Шаган Петра, Благий Мигайла.

18,148 **До таборових Управ** на скитальщині. Проситься звідомити по таборах, що за Вовк с. Дмитра і Марії з с. Угерці Мінеральні, Ліськo, пошукує тета з Америки з дому Присташ зам. Лесняк Катерина. Голоситися на ч. 18,148.

18,149 Мужик Івана, ще другого стрийка та тети з с. Підліски Великі, Львів, від Мужик Марії зам. Ромас.

18,150 **До таборових Управ** на скитальщині від відділу розшуків при ЗУАДК. Проситься звідомити по таборах, що за кревними: Орищак Іваном, Василем, Андрушком, Гринем, Марією та Анною з с. Озимина Велика, Самбір, пошукує сестра з Америки Розалія замуж. Соломачк. Голоситися під ч. 18,150.

18,151 Ярошко Степана, Павла і Михайла від сестрінки Козій Марії з с. Хутори, Любачів.

18,152 Мичка Анни, Ксені, Теклі і Олександри з с. Чемеринці, Перемишляни, від Мичка Ярослава.

18,153 Солонець Трофима з с. Синягів, Минськ, від Солонець Сергія с. Семена.

18,154 Пиш Йосафата від Борсук Катерини д. Павла з с. Розділя, Горлиці.

18,155 Мацків (ур. в Америці), Туронська Марії від сестри Малисевич Анни з с. Печеніжин, Коломия.

18,157 Лібар Івана з с. Бахів, Перемишль, від Копко Володимира.

18,158 Лобджинських з дому Марії, Теклі і Параскевії від Музика Катерини д. Стефана з с. Передільниця, Добромиль.

18,159 Вовк Теклі з с. Виписки, Перемишляни, від Кобинецька Гелени з с. Вівкова.

Голоситись на адресу:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. Box 1661, Philadelphia, 5, Pa.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. С.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 3. червня 1949 р. помер у 58. році життя

ДМИТРО КРИЦУН,

член Тов. Зоря, від. 69 У. Н. Союзу в Ню Йорку, Н. Й.

Покійний походив з міста Богородчани, Зах. Україна. Полишив у смутку жену Іванну, жінчиної сестри сина Еді, котрого виховував, та шваґрів Л. Ленчук і Костирку.

Похорон відбувся 7. червня з укр. катол. церкви св. Юрія на цвинтар Кальварія. — В. Й. П.!

І. Єдинак, предс.;
І. Мартинець, кас.
М. Ликтей, секр.

Дня 5. червня 1949 року померла у 55. році життя

РОЗАЛІЯ ПУКАЧ,

члениця Тов. ім. Івана Франка, від. 334 У. Н. Союзу в Клівленд.

Покійна походила з села Березів, пов. Старий Самбір, Західна Україна. Була привкладною матірю і щирою українкою. Полишила в смутку дочку Катерину і її мужа, 2 сини: Михайла і Івана, невістку Гелену і 3 внуки.

Похорон відбувся з провославної церкви св. Володимира. — В. Й П.!

С. Морозович, секр.

FLORIDA

По сезоні багато людей приїздить сюди купувати
ДОМИ, ФАРМИ, БИЗНЕСА
Які маємо від $5,000 до $200,000.
Не забудьте перше зайти до свого брокера.
ІВАН ВОРОНА
Reg. Real Estate Broker
7595 North Miami Avenue
MIAMI 38, FLORIDA
Phone 7-6433

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

ПОШУКУВАННЯ

ФАРМА НА ПРОДАЖ
в Barkersville, N. Y., Saratoga County. 45 акрів, дім, барня, гарадж на 2 авта, 2 шопи, студня і джерело. Дешево продам. По ближчі інформації писати до:
Mrs. O. NALIWAYKO
2020 Washington Ave., Bronx 57, N. Y.

ПОШУКУЮ ПРАЦІ керамічного маляра у керамічній фабриці. Маю свої проекти. Працю прийму зараз. Моя дружина може також працювати. Маю двоє дітей: 10 і 14 років життя.

СЕЙЧАС МОЖУ приняти працю фотографічного ретушера у більшому заведенню. Кольорую портрети. Добре знаю роботу олійними фарбами і іншу.

Ближчі інформації подам відворотною поштою. Моя адреса:
H. HODIW
Yale Hotel, Yale, Michigan.

КОРМИЛО МАРІЯН, новоприбулий скиталець з ДП таборів, пошукую односельчан і рідних із села Глубокої, Самбірського пов.; дві тітки, котрих теперішних прізвищ не знаю, дівочі прізвища: Розалія і Параскевія Рефицьо. В Америці перебувають ще з перед першої світ. війни. Моя теперішня адреса:
KORMYLO MARIAN
90 Charlston St., Newark, N. J.

Професійні Оголошення

Dr. S. CHERNOFF
223 — 2nd Ave. (Cor. 14th St.)
N. Y. C. — Tel. GRamercy 7-7697.
Острі й довгочасні недуги чоловіків і жінок. Шкірні. X-Ray. Роздуття жил лікуємо без операції. Переводимо аналізу крови для супружих дозволів. — Офісові години: В будні 10—7 P. M. В неділі: 11—1 P. M.

ІВАН КОВАЛЬЧИК
FUNERAL HOME
COMPLETELY AIRCONDITIONED
ЗАНИМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ В СТЕЙТІ
NEW JERSEY
ЦІНИ ПРИСТУПНІ ДЛЯ ВСІХ
ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАЙКРАЩА
У випадку смутку в родині кличте як в день так і в ночі:
JOHN KOWALCHYK
129 GRAND STREET
cor. Warren Street
JERSEY CITY, 2, N. J.
Tel. BErgen 4-5131

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
заряджує погребами по ціні так низькій як $150
ОБСЛУГА НАЙКРАЩА.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer.
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as $150.
Telephone: GRamercy 7-7661.

Comfortable air conditioned
Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
801 SPRINGFIELD AVENUE
NEWARK, N. J.
and IRVINGTON, N. J.
Essex 5-5555
OUR SERVICES ARE AVAILABLE ANYWHERE IN NEW JERSEY

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

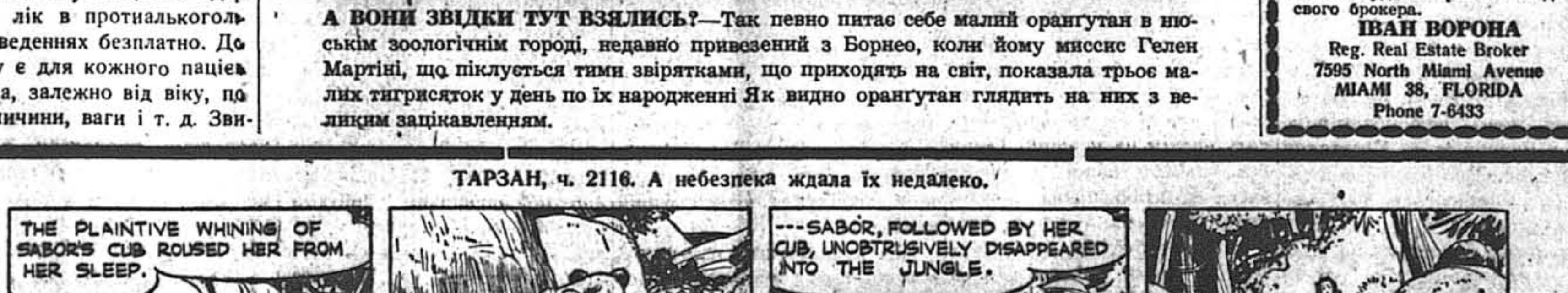

Занимається похоронами
В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ
129 EAST 7th STREET
NEW YORK CITY
Tel. ORchard 4-2568
BRANCH OFFICE & CHAPPEL:
707 PROSPECT AVENUE
(Cor. E. 155 St.)
Bronx, N. Y.
Tel. MElrose 5-6577

А ВОНИ ЗВІДКИ ТУТ ВЗЯЛИСЬ?—Так певно питає себе малий оранґутан в ню-ськім зоологічнім городі, недавно привезений з Борнео, коли йому миссис Гелен Мартіні, що піклується тими звірятками, що приходять на світ, показала трьоє малих тигрисяток у день по їх народженні Як видно оранґутан глядить на них з великим зацікавленням.

ТАРЗАН, ч. 2116. А небезпека ждала їх недалеко.

Жалісне квиління молодятка перервало сон Сабори.

Коли вона відкрила, що дослідники розбили свій табор на долині під ними...

...Сабора разом з своїм малим незамітно щезла в нетрах.

Зіпріла й запорошена по довгій подорожі Норма обійшла попри закрут, шукаючи місця на купіль.